

Warszawa, dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 262/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SO Zenon Stankiewicz

Sędziowie: SO Ludmiła Tułaczko (spr.)

SR del. Justyna Dołhy

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Katarzyna Pawelec

przy udziale prokuratora Ewy Gołębiowskiej

po rozpoznaniu dnia 10 kwietnia 2018 r.

sprawy A. A. syna J. i B. ur. (...) w W.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 26 października 2017 r. sygn. akt III K 398/17

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków w postępowaniu odwoławczym, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa; zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy – Pragi Południe w Warszawie na rzecz adw. S. K. kwotę 147,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w drugiej instancji oraz podatek VAT.

SSO Ludmiła Tułaczko SSO Zenon Stankiewicz SSR del. Justyna Dołhy

Sygn. akt VI Ka 262/18

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy, zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy nie jest zasadna a zawarty w niej wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że przepisy prawne obowiązujące od dnia 1 lipca 2015r są względniejsze dla skazanego. Wiąże się to z granicami wymiaru kary pozbawienia wolności. W przypadku przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015r. maksymalna kara to 3 lata i 5 miesięcy pozbawienia wolności zaś w przypadku przepisów nowych to kara 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności przy takiej samej dolnej granicy kary w wysokości 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. Wybór zasady asperacji także nie może budzić wątpliwości skoro sąd I instancji wykazał okoliczności świadczące o demoralizacji skazanego. A. A. czynu, za który został skazany wyrokiem zapadłym w sprawie o sygn. akt III 433/15, dopuścił się częściowo

w okresie próby wyznaczonym mu przez sąd w związku z warunkowym przedterminowym zwolnieniem z odbycia reszty kary orzeczonej za przestępstwo podobne. Natomiast czynów, za które został skazany w sprawie o sygn. akt III K 716/14, dopuścił się niespełna dwa tygodnie po opuszczeniu zakładu karnego. Okoliczności te świadczą o nie tylko o demoralizacji skazanego ale także o braku chęci zmiany postępowania i lekceważeniu przez niego porządku prawnego. Nadto, jak wynika z aktualnej opinii dotyczącej zachowania skazanego w zakładzie karnym, A. A. prezentuje bezkrytyczny stosunek do popełnionych przestępstw, a odbywając karę w systemie zwykłym nie uczestniczył w oddziaływaniach resocjalizacyjnych (k. 56 verte). Świadczy to o tym, że nie dostrzega naganności swojego dotychczasowego postępowania i nie ma woli jego zmiany. Powyższe okoliczności wykluczają możliwość wymierzenia skazanemu kary przy zastosowaniu zasady absorpcji. Sąd I instancji zastosował przesłanki wymiaru kary zgodnie z art. 85 a k.k. Uwzględnił cele prewencyjne i wychowawcze oraz to, że skazany popełnił w odstępie roku przestępstwa skierowane przeciwko różnym dobrom prawnym. Ponadto deklaruje bezkrytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Na podstawie aktualnej opinii jego zachowanie w zakładzie karnym oceniane jest jako zmienne. Te przesłanki wskazują na to, że wymierzonej kary łącznej nie można uznać za rażąco niewspółmiernie surową w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. Wymierzona kara realizuje zasady z art. 85 a k.k. Z tych powodów sąd odwoławczy nie uwzględnił apelacji obrońcy i na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. O kosztach obrony z urzędu sąd odwoławczy orzekł na podstawie § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu i na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od uiszczenia wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu odwoławczym.

SSO Ludmiła Tułaczko SSO Zenon Stankiewicz SSR/ del/ Justyna Dołhy